

RECURSOS EDUCATIUS

**ACTIVITAT: LES PAPALLONES TAMBÉ VOLEN POESIA
DOSSIER PEDAGÒGIC**

**AULA D'HUMANITATS – CENTRE CULTURAL LA MERCÈ
(AJUNTAMENT DE GIRONA)**

DOSSIER PEDAGÒGIC

**Les
papallones
també volen
poesia**

Una producció teatral de **LA m** activitats teatrals
INÚSCULA

espectacle infantil de poesia

sinopsi

La Mima i la Pia són dues noies molt especials, xafarderes, divertides i xerraries! La Mima parla sempre fent rima i la Pia està enamorada de la poesia. Descobrirem a través de les seves aventures que és molt divertit jugar amb les paraules i que amb els versos i la poesia les coses que es diuen són més dolces o més agres o més gruixudes o més suaus o fan més olor o són més altes o són més grans o són més petites o són més alegres o són més...

desenvolupament de l'espectacle

L'espectacle consta de dues parts:

> La primera part és l'espectacle, de 40 minuts de durada

> La segona part és participativa i pràctica en la que els nens i nenes han d'ajudar a les actrius a crear una poesia!

Públic al que va dirigit l'espectacle

Infantil/familiar

fitxa artística

Actrius

Cristina Alay i Mireia Farré

Direcció, dramaturgia

Txell Faxedas

Espai escènic i Vestuari

La Minúscula

“La poesia és un joc on, sota una realitat
aparent,

hi apareix una altra d'insospitada” *Brossa*

fitxa tècnica

Idioma

Català

Durada

55 minuts

la companyia

La Minúscula és una companyia de teatre professional amb més de deu anys d'experiència. Hem realitzat tota mena d'espectacles: "ELS ÚLTIMS CINC ANYS" *teatre musical nominat al millor espectacle de teatre musical en els premis butaca*, "ÀLBUM" *teatre juvenil*, "LA MAURINA I EL CALENDARI MÀGIC" *teatre infantil/familiar*, "AMOR, AMOR I AMOR" *Contes per adults*, "EL PENSAMENT A LES CARTES" i "LLETRES I VEUS" *espectacles literaris a partir de cartes, poemes i fragments de novel·les i diaris, etc.*

Ara us presentem un nou espectacle de poesia teatralitzada i de petit format que hem estat creant per a **biblioteques i espais reduïts**, intentant oferir el màxim de qualitat.

Actualment hem situat la nostra seu a Sant Joan de Mollet, des d'on realitzem les tasques de distribució i producció. Un pas més en el camí per consolidar una companyia teatral, basada en l'art de l'escena i en l'amor pel teatre.

La selecció de textos

Hem buscat poesies arreu però ens hem quedat amb una antologia de poesia infantil deliciosa a cura de Miquel Desclot: POESIES AMB SUC antologia de poesia per infants. Gairebé tots els poemes que diem a l'espectacle han estat extrets d'aquest llibre.

els poetes i les poetesses

Hem utilitzat la majoria de poemes o endevinalles dels següents

autors:

Joana Raspall (Barcelona 1913)

És bibliotecària i escriptora. La seva obra comprèn diccionaris, novel·les, poesia per a adults i col·laboracions amb premsa, però és en la poesia infantil on té el seu màxim ressò. Ha publicat nombrosos reculls de poemes per a infants de diferents edats i, amb els seus versos, ha despertat en els nens i nenes el gust per la poesia.

Autora de tres diccionaris —de sinònims, de locucions i frases fetes i d'homònims i parònims—, cultiva sobretot el teatre infantil i la poesia. A part dels estudis de bibliotecària, també estudia comptabilitat, però la seva passió és la llengua catalana, per la qual sempre vetlla, sobretot quan el seu país n'està privat. El seu amor per la poesia i els infants la porta a escriure poemes per als més menuts, cosa que la fa una de les pioneres del gènere a casa nostra. La seva poesia infantil, clàssica i molt afí a la sensibilitat dels petits lectors, destil·la senzillesa en estat pur. Tot i que sempre escriu poesia, es decideix a publicar-la ben entrada la maduresa. El seu últim llibre de poemes, *Arpegis*, apareix el 2004. L'escriptora, a través de la poesia japonesa, hi aglutina i recompon amb delicadesa una vida viscuda amb una conscient i profunda reflexió. El mateix any també apareix l'onzè i últim recull de poemes per a infants, *Concert de poesia*.

Joana Raspall porta la vida literària sempre amb molta discreció, si bé visita escoles i participa constantment en la vida literària de la seva ciutat, Sant Feliu de Llobregat, com ara a través del premi Martí Dot. És una de les fundadores d'aquest premi i hi continua sempre vinculada com a membre del jurat. És sòcia d'honor de l'AELC

Miquel Desclot

Miquel Creus i Muñoz, conegut literàriament amb el pseudònim de **Miquel Desclot**, va néixer a Barcelona, al barri del Clot, el 20 de març de 1952. Com ell mateix es defineix, és un home que creu en la paraula com a fonament de l'ésser humà, justament en una època en què la paraula és objecte d'un menyspreu de dimensions històriques.

La seva infantesa transcorre al barri, estudia a l'escola de monges i, després, a l'Acadèmia Sibiuda, dirigida pel mestre Josep Roch. D'aquells primers anys recorda amb especial tendresa la riquesa del llenguatge de l'àvia Maria, una valenciana de la vall d'Albaida que no sabia ni llegir ni escriure, però que li va despertar l'interès per la literatura oral. Dels 9 als 14 anys rep una bona preparació científica i tècnica a l'escola Sant Pere Claver, una filial de l'institut Ausiàs March regida pels jesuïtes. Desclot declara que llavors volia ser químic i a casa seva feia invents, betums, netejaportes... Com pertocava a un noi del seu barri, en acabar l'ensenyament primari cursa el batxillerat laboral, on troba mestres com Ignasi Riera, que l'introdueix en els poetes clàssics catalans amb la recitació de poemes de Joan Maragall, Jacint Verdaguer i Josep M. de Sagarra. Aconsellat pels seus professors, Desclot fa el batxillerat superior a l'escola dels jesuïtes del carrer de Casp. Reconeix que trobar-se amb nois d'altres barris, descobrir una altra realitat social, va ser un xoc viu. Fora d'hores, a la mateixa escola, estudia llengua catalana i literatura amb professors com Alfred Badia, que l'inicien en la lectura de l'obra d'Espriu i de *L'Odissea*, en la traducció de Carles Riba, entre altres coses. Als 16 anys, mogut per certes tendències de la nova cançó, comença a escriure poesies. El 1969 emprèn la llicenciatura de Filologia Catalana a la Universitat de Barcelona. És en aquest context, influït per les classes clandestines impartides per Miquel Coll i Alentorn, que decideix emprar el pseudònim que marcarà la seva producció literària: "El meu nom? En Bernat Desclot es deia Escrivà.

Era del mas "Es Clot" del Rosselló... Jo sóc del Clot, vet aquí d'on va sortir això de Desclot [...] Com que el nostre segle ha portat la literatura, la música i la pintura en una mena de cul de sac,

jo vaig pensar que fóra bo partir de zero." (*El Correo Catalán*, 23 de setembre de 1978). Als inicis de la seva carrera, en l'última etapa franquista, estudia a la facultat als matins i a les tardes fa classes de català a l'escola Sant Pere Claver del seu barri. Col·labora també en diferents projectes com el de l'Escola d'Estiu de Rosa Sensat. Als 18 anys decideix presentar un recull de poesies esparses al premi Amadeu Oller, que guanya inesperadament. Aquest fet suposa l'inici de la seva dedicació progressiva a la literatura, tot i la consciència de la seva gratuïtat: "L'art, a diferència de la ciència, és essencialment inútil, i per pintar, escriure o compondre música t'ha de moure una espècie de fe." (*Serra d'Or*, núm. 431) Des del 1975 fins al 1992 és professor del Departament de Filologia Catalana de la Universitat Autònoma de Barcelona, amb un parèntesi de dos anys a la Universitat de Durham, Anglaterra (1980-1982). Concep l'ensenyament com una manera de servir la societat sense haver-se de doblegar a cap consigna de partit. La transformació constant del barri on va néixer i el fet de treballar al Vallès fan que el 1977 decideixi traslladar-se a viure a Castellar del Vallès, en un ambient més relaxat i proper a la natura. Actualment, viu de la seva dedicació literària, i ja no treballa en el món de l'educació, si no és en la dels seus fills, la Clara i l'Eloi. De fet, però, continua treballant de manera força regular per a l'ensenyament des de la seva vessant d'escriptor d'imaginació. Desclot manifesta que, en els seus inicis, es va sentir atret tant per la lírica medieval com per la popular, i que, després d'uns anys de descobriments i experimentacions, el va moure una clara intenció d'utilitat pública i de comunicació. Avui reconeix que les coses han evolucionat arran dels canvis polítics i de l'avanç de les noves tecnologies, les quals han provocat un empobriment del llenguatge i constata que la poesia té un paper secundari en la societat actual. Amb la ferma convicció que el poeta és un "escultor de paraules que treballa en camps no estrictament racionals", creu que el fet d'escriure poesia per als petits contribueix a crear lectors de poesia. Les nombroses dificultats de publicació amb què es troba l'autor de poesia l'empenyen a escriure el següent: "D'altra banda, els mitjans de comunicació assenyalen que la poesia no interessa ningú, però no sé si és ben bé veritat perquè quan vas pel món llegint poesia t'adones que a la gent l'interessa. Quan es tracta de comunicar, la gent és sensible a la poesia. Per tant, és evident que els mitjans de comunicació ens estafen amb els seus famosos "índexs d'audiència." (*Serra d'Or*, núm. 431). La seva obra està també lligada a l'estètica visual. Il·lustradors com Fina Rifa, Pep Montserrat, Carme Solé i Lluïsa Jover, entre d'altres, han acompanyat les seves paraules adreçades als infants. Alhora, l'interès que ha tingut des de jove per la música fa que s'engresqui a col·laborar en projectes musicals com els muntatges de la *Història del Soldat de Stravinsky*, o *Pierrot lunaire*, de Schönberg, per al Teatre Lliure, amb Josep Pons, o en les adaptacions d'òperes com *El barber de Sevilla*, de Rossini, amb el Tricicle; o en obres per fer cantar els infants, com *Un concert desconcertant* (1987), amb música d'Antoni Ros Marbà, *Transatlàntida* (2002), amb música de Baltasar Bibiloni, o *El gran alquimista* (2006), amb música de Bernat Vivancos. Ha rebut diversos premis literaris, tant de poesia com de prosa. Podem citar, entre els de poesia, l'Amadeu Oller (1971) per *Ira és trista passió*, el Pere Quart d'humor i sàtira (1988), per *Auques i espantalls*, el Premi de la Crítica Serra d'Or (1992) de poesia infantil per *Bestiolari de la Clara*, i el Premio Nacional de Literatura Infantil (2002), per *Més música, mestre!* Entre els concedits a la seva producció en prosa hi ha el Lola Anglada (1985) per *Set que no dormen a la palla*, el Premi Crítica Serra d'Or de memòries (1993) pel *Llibre de Durham*, i el Ciutat d'Olot (1997), per *De llavis del Gran Bruixot*. La seva tasca com a traductor també ha estat reconeguda amb el Premi Josep M. de Sagarra de traducció teatral (1985) per la versió de *Les mamelles de Tirèsies*, de Guillaume Apollinaire, el Premi de la Generalitat a la millor traducció poètica (1988) per la versió de *Llibres profètics de Lambeth-I*, de William Blake, el Premio Nacional de Traducció de Literatura Infantil (1988) per la versió de *Versos perversos*, de Roald Dahl, i el Premi de la Crítica Serra d'Or de traducció (2000), per les versions de poesia de Dante, Petrarca i Michelangelo.

Lola Casas

Lola Casas Peña és mestra i escriptora. Va néixer a Mataró el 30 de juny de 1951. De molt petita volia ser ballarina. També volia ser una altra "Marisol" (una nena artista de cine que en aquella època estava molt de moda), però a partir dels deu o onze anys va tenir molt clar que volia ser mestra. Per què? Doncs perquè era molt xerraire (i es veu que encara ho és!) i es va adonar que seria una feina on el públic l'escoltaria. Des dels disset anys que fa de mestra i no ha parat mai. Treballa, des de fa molts anys, a l'escola pública Camí del Mig de Mataró.

Compagina la seva feina de mestra amb la d'escriptora. *Sóc una mestra que fa poemes*ⁱ –diu– i, a més, fa articles, cursos i conferències sobre literatura i cinema, que són dues de les seves grans afeccions.

Durant els cursos acadèmics 2003-2004 i 2004-2005, va dirigir el projecte Lectures en veu alta, patrocinat per la Cambra del Llibre de Catalunya i la Generalitat de Catalunya. Aquest projecte fomenta l'hàbit de la lectura perquè *els lectors infantils descobreixen que un llibre s'obre i té veu, que el que està escrit té llum, olor, sabor, moviment i sentiments; si llegeixes amb el cor coses importants, arribes molt endins dels nens.*ⁱⁱ

La passió per llegir ja li ve de petita. En el primer llibre que va publicar, *Jo llegeixo*, ho explica:

*A mi m'agradava molt llegir, de petita. A casa no hi havia gaires diners, però sí força llibres [...] el pare tenia cinc o sis volums d'en Jules Verne en castellà: Cinco semanas en globo, Veinte mil lenguas de viaje submarino, Los hijos del capitán Grant. Els havia comprat de jovenet estalviant cèntim rere cèntim. Eren i són (que encara existeixen) gloriosos. Amb il·lustracions dels anys vint i traducció una mica altisonant. Aquí teniu la meua literatura infantil...*ⁱⁱⁱ

Aquest plaer per llegir l'encomana al seu alumnat i fa que s'interessi pels contes, les novel·les, la poesia, el cinema i la investigació de temes motivadors. Ella comenta:

Els mestres espigolem i remenem. Recollim d'aquí i d'allà històries per contar, llibres per recomanar, projectes que despertin les ganes d'aprendre... Guardem amb zel aquelles

experiències que ens han donat bon resultat, les revisem i les tornem a aplicar una vegada corregits els errors. Som com acurats drapaires de realitats i somnis.^{iv}

I aquestes experiències, suggerents i engrescadores, que li han donat tan bon resultat, a l'entorn de l'animació de la lectura, les trobem en els diversos llibres que ha publicat sobre literatura infantil i juvenil: *Jo llegeixo* (1988); *Estimar un autor* (1998); *Tot Dahl* (1999); *Llegim? Pares i fills: una invitació al plaer de la lectura* (2005).

De les experiències que hi ha als seus llibres es pot destacar el treball pel qual els nois i noies de la seva escola han arribat a conèixer i estimar un autor, Roald Dahl, i com ella ha esdevingut una especialista de la seva obra.

A la ponència presentada en el II Congrés de Literatura infantil i juvenil de Vilafranca del Penedès exposa:

Ja fa una un bon nombre d'anys que l'escola Camí del Mig manté una estreta relació amb el món de Roald Dahl. Mentre vivia l'autor vam mantenir una amistat de la qual ens sentim molt orgullosos. Després de la mort de l'escriptor hem seguit mantenint aquesta relació amb Licky, la seva vídua. Un parell de cops al llarg del curs seguim enviant regals a Gipsy House, la gran casa blanca del turó de Great Missenden. Aquests regals no sempre són treballs literaris. La confiança que tenim vers Licky fa que arribin a les seves mans regals tan diversos com els vídeos de les nostres produccions cinematogràfiques, reportatges de les flors del nostre "Jardí Secret" o el diari d'un petit castanyer d'índies nascut d'una llavor originària del majestuós arbre que ombreja la tomba del nostre estimat escriptor. Els nens i les nenes de l'escola estimen Dahl. El tenen present com un avi "explicacontes" que els ha deixat històries meravelloses, personatges fantàstics i una amistat que perdura al llarg del temps.^v

Tot i que sempre havia fet poemes, és l'any 2001 quan publica el seu primer llibre de poesia per a infants, *Retalls poètics*:

A l'escola quan venia l'època dels panellets o de Sant Joan, em demanaven un poema, i jo el feia. Vaig anar escrivint poemes fins que els vaig deixar llegir a una persona que hi entenia. I em va dir: "estan prou bé!" I si ell ho deia! Llavors els vaig portar a una editorial, a l'Abadia de Montserrat, així va sortir "Retalls". Quan tens un llibre, llavors les editorials si que t'escolten.

I des d'aquell moment no ha parat de publicar llibres de poemes i de contes. Els seus llibres s'adrecen als nens i nenes d'educació infantil i primària, i parlen de coses senzilles i divertides amb un llenguatge acurat i entenedor que fa que els infants s'endinsin en el món de la literatura d'una forma planera i natural, gairebé sense adonar-se'n.

La passió pel cinema, de la qual ja parlàvem al començament, també l'ha transmès als seus alumnes i, així, Lola Casas ha produït quatre mig metratges els protagonistes dels quals són els nois i les noies de l'escola: *Ostres, quina nit!*; *Windows*; *Aquí hi ha morro!*; *The Roulf. Terror a l'escola!* Aquestes pel·lícules han rebut diversos premis.

activitats

1

Els nens i les nenes poden aprendre alguna de les poesies de memòria i preparar-se-la bé per recitar-la (pronunciació, to de veu, entonació, pauses, ritme...). Us proposem aquest:

Negre sobre blanc
lletres de colors
els pomes duc
de tots els sabors.
Uns són de cirera
de sucre altres són
els que més m'agraden
són els de gerdó.
Els uns són molt dolços
altres tan amargs
lletres de colors
negre sobre blanc.

2

I podem fer aquestes preguntes a la classe:

Què suggereix el poema?

Com ho diu l'autor/a?

Què sentim en escoltar-lo?

Quines sensacions ens produeix?

3

Cadascú pot pensar un moment **poètic de la seva vida**. Quan tothom ja s'ho hagi pensat, caldrà combinar els versos de manera que tinguin ritme i que sonin bé.

Per exemple:

un paisatge nevat

La neu és blanca

com escuma

no m'espanta.

...

4

Els nens i nenes escoltaran atentament el poema següent llegit pel mestre. En acabar la lectura, el comentaran i després en faran un dibuix:

Arrenglerats
en els prestatges
semblen soldats
o personatges

tots enrampats.
Si en prens algun
veuràs que són
una altra cosa.
Dintre la mà
seran un món
que es badarà
com una rosa.

Joana Raspall

5

Poesia i teatre.

La classe es dividirà per grups i es repartirà un poema a cada grup (de l'espectacle o d'altres). Intentaran buscar una manera de representar-los, dient-los en veu alta, en algun escenari de l'escola. Algunes idees:

- > Poden repartir-se una frase cadascun.
- > Poden fer-ne una representació teatral del tema del poema. Buscant vestuari adient, maquillatge...
- > Poden posar-hi una música de fons i recitar-lo tots alhora.
- > Poden imitar la representació d'algun poema de l'espectacle.

6

Els nens llegiran el poema següent. Per equips, prepararan una sèrie de preguntes sobre el text. Després, els equips es formularan les preguntes entre ells, alternativament, sense poder consultar el poema llegit. Cada encert puntua. Guanya qui sàpiga respondre més preguntes del contrincant. Aquest joc es pot repetir amb tants poemes com vulgueu.

Per fer una poesia

s'agafa una **p**

com platja, pasta, pedra;

després s'agafa una **O** com or, ombra, ona;

després s'agafa una **e**

com era, estri, eben;

després s'agafa una **s**

com sol, sal, silenci:

després s'agafa una **i**

com illa, isard, ícar;

després s'agafa una **a**

com aigua, astre, ala;

en acabat s'ajunten

sense odi, sense mandra,

sense pressa, sense ràbia,

sense malenconia,

i es fa la **poesia**.

Roberto Piumini / Miquel Desclot

7

Qui s'atreveix a rapejar?

Intenta-ho amb aquest poema igual que la Mima i la Pia!

SÓN DEU NOIES PER CASAR *Joan Llongueres*

Són deu noies per casar

que se'n van a passejar

Hi ha l'Anneta,

la Laieta,

la Paulina

i la Claudina.

Oh! Eh!

La Maria i la Mercè!

Hi ha l'airosa Montserrat,

la petita Trinitat;

hi ha la Teresona...

També hi ha l'Angelona!

Molt galant el cavaller,
un present ell els vol fer:

flors a Anneta

la Laieta,

a Paulina

i a Claudina.

Oh! Eh!

A Maria i a Mercè!

Hi ha l'airosa Montserrat,

la xica Trinitat;

i a la Teresona...

Diamants a l'Angelona!

El bon Rei les va trobar,

les comença a saludar:

També un llaç de bell color
per posar-lo al mig del cor:

groc Anneta,

a Laieta,

a Paulina

i la Claudina.

Oh! Eh!

Hola Anneta!
Oh Laieta
la Paulina
i la Claudina.
Oh! Eh!
La Maria i la Mercè!
I què tal la Montserrat?
Com esta la Trinitat?
I la Teresona?...
Un bes a l'Angelona!

El bon rei, que sap dansar,
amb cada una un volt farà:
un Anneta,
un Laieta
un Paulina
i un Claudina.
Oh! Eh!
Un Maria i un Mercè!
Un l'airosa Montserrat,
un la xica Trinitat
i un la Teresona...
Tres volts amb l'Angelona!

El bon rei s'ha de casar
i una noia vol triar:
no és Anneta,
ni Laieta,
ni Paulina
ni Claudina.
Oh! Eh!
Ni Maria ni Mercè!
No és l'airosa Montserrat,
ni tampoc la Trinitat
ni la Teresona...
Es casa amb l'Angelona.

7.2

> Te les pots imaginar les deu noies per casar? Pots preparar una obra de teatre a partir dels personatges d'aquest poema.

8

Hi ha molts poemes de papallones però també d'altres animals. I segur a que a la biblioteca els pots trobar.

Es pot demanar als nens i les nenes que, per grups, busquin poemes del mateix animal en els diversos llibres de poemes de la biblioteca de l'escola i que, després, expliquin a la resta de la classe:

- > en quines característiques de l'animal s'ha fixat cada un dels poetes
- > com ho explica
- > quines paraules utilitza per parlar de l'animal triat...

Després, cada grup pot fer un petit mural de l'animal triat amb els poemes que han trobat i amb dibuixos que hi facin referència.

9

Una altra activitat pot consistir a MÚSICA I CREACIÓ POÈTICA Exemple a Infantil, a partir de L'hivern de Vivaldi:

Primera sessió:

- L'escolten amb els ulls tancats i després cada un diu en veu alta a una gravadora, el que ha "vist" mentre sonava la música.
- Ballen mentre toca i després cada un diu a la gravadora el que "era" mentre ballava.

Segona sessió:

- Tornen a escoltar la música i pinten el que han vist; després expliquen a la gravadora el que han dibuixat.

- Cadascú escolta el que han dit en les dues sessions, trieu les frases que més us agradin, i així fa **el seu poema**.

- El poema s'escriu al racó de poesia; l'han de saber de memòria.

"Jo era el sol i la terra ballant al meu voltant i el sol ballava amb tots els petits sols".

També per als primers cicles de Primària, escoltant **Nuages** dels nocturns de Debussy: pinten el que han vist, ho expliquen, i fan el poema.

O al cicle superior escolten **Pink Floyd**: posen un títol al que han escoltat i a partir del títol fan el poema.

10

Podem recollir poesies que sàpiguen les persones que tenim a prop (altres mestres, pares i mares, etc.) i escriure-les, dibuixar-les, aprendre-les de memòria, etc.

Descobrirem que hi ha moltes poesies en el nostre entorn...

11

La mestra llegeix alguns poemes surrealistes, de Tzara, Breton, Éluard, Brossa...; ells en trien un vers, que els servirà de títol per al poema que faran; per exemple:

"Els rajos de flors brollen dels llacs de llum" (Tzara)

"Dormir la lluna dins un ull i el sol dins l'altre (Éluard)

Repartim a cada nen una còpia d'un d'aquests poemes. A tots els manca una paraula. Llavors el mestre ofereix en veu alta les diferents paraules, barrejades, i cada nen tria la que més li convingui. En acabar, que cadascú llegeixi el seu poema en veu alta i entre tots decidim si la paraula triada és la que més s'hi escau.

no apareixen a l'espectacle

La granota

Si mireu bé la granota,
li veureu que, per saltar,
té una molla a cada pota,
sempre a punt per fer-la anar.
I si és mascle la bestiota,
té a les galtes, per cantar,
una gaita d'una nota
per princeses encantar

Si mireu bé la granota,
li veureu que, per,
té una molla a cada pota,
sempre a punt per fer-la anar.
I si és mascle la bestiota,
té a les galtes, per cantar,
una gaita d'una nota
per princeses

Les formigues

Les formigues
trafagueres,
bellugoses i feineres
que caminen en fileres,
arrepleguen
a l'estiu
les llavors
escadusseres
que han pispat
de les garberes;
les traginen
per dreces
i les guarden
dintre el niu.

Les formigues
trafagueres,
bellugoses i feineres
que caminen en,
arrepleguen
a l'estiu
les llavors
escadusseres
que han
de les garberes;
les traginen
per dreces
i les
dintre el niu.

13

Concurs d'endevinalles.

A l'espectacle en diem unes quantes, però segur que en sabeu moltes. Busqueu endevinalles feu dos grups i... a jugar!

14

SI REPETEIXES UNA PARAULA SE SENT MÉS !

Ho veiem a aquest poema de Joan Maragall:

**Els gegants, els gegants,
ara ballen, ara ballen;
els gegants, els gegants,
ara ballen com abans.**

Fes un poema usant aquesta imatge poètica de repetició

15

Juga amb paraules que sonen igual però que volen dir coses diferents.

Homofonia

Ho veus al poema de Pere Quart:

COLOMÍ

L'home voldria tenyir
les teves ales de sang.
No et paris, colomí blanc.
No paris blanc, colomí.

Prova de fer un poema usant paraules que sonin igual però que tinguin significat diferent.

16

CREA UNA POESIA POSANT UN NOM DARRERA L'ALTRE, O UN VERB...

Enumeració

Mira, si no, La mosca, de Joan Brossa:

Pertot arreu,
a les parets,
a les fustes,
els mobles,
les portes,
el sostre,
la mosca,
la mosca intolerable.

Els elements de l'enumeració poden seguir una gradació: de més poc important a més, de més abstracte a més concret, etc.

Fes un poema on hi hagi una enumeració d'objectes, d'animals, de fets, d'accions, de qualitats, que segueixin una determinada gradació.

17

REPETEIX UNA FRASE IGUAL AMB PARAULES DISTINTES

Paral·lelisme

Ho veiem al poema Tot n'és ple, de J.V. Foix:

*Quants pagerols que es venen la pineda
Tot n'és ple
Quants grapalluts que es venen les muntanyes
Tot n'és ple*

Fes alguns versos que repeteixin, amb paraules distintes, la mateixa estructura sintàctica

18

FES SERVIR EXPRESSIONS DE SENTIT CONTRARI

Antítesi

Com a aquest poema de Joan Brossa:

*Conec la utilitat de la inutilitat
i tinc la riquesa de no voler ser ric.*

Ara tu fes un poema on surtin pensaments o expressions de sentit contrari

COMPARA UNA COSA, UN FET..., AMB UN ALTRE

Comparació

Mira aquesta comparació d'Ausiàs March:

*Bullirà el mar,
com la cassola en forn*

bibliografia animació a la lectura

Estimar un autor. Barcelona: La Galera, 1998.

Poesies amb suc. La Galera. Miquel Desclot/Mercè Galí

Jo llegeixo. Una experiència de biblioteca d'aula a cicle mitjà. (Amb Jordi Centellas.) Barcelona: Pirene, 1988. (Deixeu-los Llegir; 2)

Llegim? Pares i fills: una invitació al plaer de la lectura. (Amb Jesús González.) Barcelona: Cercle de Lectors, 2005.

Tot Dahl. Barcelona: La Galera, 1999. (Deixeu-los Llegir)

Articles de revista

“Ara... una mica d'interculturalitat”. *Faristol*, [Barcelona] (desembre 1994), núm. 19, p. 5-11.

“Cine y literatura”. *Boletín Informativo de Acción Educativa*, [Madrid] (desembre 1995), núm. 90, p. 47-49.

“Experiencias cinematográficas en la escuela”. *Primeras noticias. Literatura infantil y juvenil*, [Barcelona] (setembre/octubre 2000), núm.172, p. 55-58.

“Hello, Roald!” *CLIJ*, [Barcelona] (gener 1989), núm. 2, p. 43-45.

“Les coses petites”. *Escola Catalana*, [Barcelona] (gener 2004), núm. 406, p. 31-32.

“Poesia amiga”. *Escola Catalana*, [Barcelona] (octubre 2002), núm. 393, p. 31-33.

“Rescatar princeses”. *Faristol*, [Barcelona] (març 2002), núm. 42, p. 22-24.

“Roald Dahl, fins sempre”. *Perspectiva escolar*, [Barcelona] (gener 1991), núm. 151, p. 35-39.

“Taula rodona sobre el plaer de llegir”. (Amb Jaume Cela.) *Faristol*, [Barcelona] (desembre 1997), núm. 29, p. 6-14.

“Un conte per a cicle superior de primària”. *Escola Catalana*, [Barcelona] (gener 1999), núm. 356, p. 20-27.

webs / links / blocs

<http://bibliopoemes.blogspot.com/>

<http://www.rodolins.cat/>

<http://www.mallorcaweb.com/Mag-Teatre/index.html>

<http://www.univers.upc.edu/concursos/poesia>

<http://www.fti.uab.cat/quarkpoesia/>

<http://hipatia.uab.cat/exposicions/poesiacatalana/articles.htm>

<http://www.viulapoesia.com/>

<http://www.xtec.cat/~malons22/trobadors/metrica.htm>

<http://www.jaumearnella.com/>

<http://www.totcontes.com/view.php?tipus=P>

<http://www.epimone.net/infoCA/index.html>

<http://www.edu365.cat/eso/muds/catala/lectures/bestiari/index.htm>

<http://www.auques.cat/>

<http://www.edu365.cat/infantil/poesia/portada.htm>

<http://www.xtec.es/ceipelviracuyas/elvirapoetic/index.htm>
